

"Teprve až pokácíte poslední strom, až otrávíte poslední řeku, až ulovíte poslední rybu, přijdete na to, že se peníze nedají jíst ... (indiánské přísloví)

Vrané n. Vlt. - Zvolská Homole - Zbraslav

Plánovaná dubnová vycházka vyšla na poměrně příjemnou (slunečnou i když větrnou) sobotu (předpověď počasí tak nepadala). Pro zpestření výletu s námi České dráhy opět laškovaly, a tak 15 účastníků (včetně Viky) dorazilo do výchozího bodu výšlapu autobusem a nadvakrát.

Vycházku jsme zahájili ve Vraném nad Vltavou. O osadě Vrané je první písemná zmínka z roku 933 v darovací listině Boleslava II. Břevnovskému klášteru. Nyní obec ničím nevyniká, papírny jsou zrušené, jen přehrada na Vltavě z třicátých let minulého století našťastí funguje. Jedinou ozdobou je kostel sv. Jiří, který vznikl přestavbou původního gotického kostela.

Po patričných přípravách jsem se vydali po červené značce do kopce – po naučné stezce

přírodní rezervaci Zvolská Homole. Vltava si zde prokousala až 150 metrovou soutěsku v břidlicích. Zaslouženě jsme se kochali výhledy na Vrané, na protilehlý Cukrák, Brdské kopce, Zbraslav a Radotín. Na zastaveních naučné stezky jsme četli zajímavé informace o ekosystému, např. habrových porostů, vřesovišt, skalních stepí, geologie, mravenců a Vltavy, obdivovali kytičky a zvířátka, která se zde vyskytují. Každé

zastavení nese nějaký poučný citát. "Jedině příroda dělá velké věci zadarmo ..." (René Descartes).

Potom jsme už opustili náhorní planinu a prudkým klesáním jsme došli do Ohrobského údolí, které je plné chat. Přes rušnou silnici jsme přešli na navigaci Vltavy a po jejím pravém břehu jsme došli ke zbraslavskému mostu. To už některé účastníky výletu popoháněla vidina zakončení – vidina oběda v místní restauraci na Přístavišti. Cukrárnu po obědě už nikdo nezvládl, po „hornatých“ 8 kilometrech a spoustě knedlíků už jsme spěchali domů odpočívat.

"Příroda je proti nám ve výhodě, může existovat bez nás, my bez ní zahyneme!" (Jaromíra Kolářová). Milane, děkujeme za pěknou vycházku, trasa vedla krásnou přírodou a moc se nám líbila.

VěraF.